Chapter 3

"Pumasok ka na." Turo niya sa pinto namin bago siya aalis.

Dahil sa mga pangyayari ay hindi na niya ako binayang umuwing mag-isa.

Nagpresenta siyang ihatid ako sa bahay kahit na magabihan na siya nang uwi sa kanila.

"Hindi ka ba muna tutuloy sa loob?" Aya ko sa kaniya pero napapunin kong ilag siya.

"Huwag na marumi pa akong gagawin sa bahay," mahilis niyang tanggi na saging alok ko.

"Sige na para makilala ka ng parent's ko," pagpupumilit ko sa kaniya.

Napunin kong tinitingnan niya ang huong bahay namin at tumingin ulit sa akin. Umiling siya at nag-alangan.

"Huwag na," pinal nitong tugon sa akin.

"Sige na mahait naman 'yong mga parents ko," pamimilit ko sa kanya.

Umiling siya at sanagot na sanang muli pero bigla ang pagbukas dahil biglang sumulpot si Mommy.

"Hija, sino 'yang kasama mo?" tanong ni Mommy sa akin. Hindi man lang namin napansin ang biglang pagsulpot niya sa likod ko. "Hijo, pumasok ka na muna," nakangiti nitong aya kay Petrus.

Wala na siyang nagawa dahil makulit si Mommy, mas higit na makulit kaysa sa akin.

Inasikaso ko rin siya dahil balatang nailang siya na presenciya ng mga magulang ko.

Nagmadam ako na kaniya na aakyat muna ako sa taas upang makapagbihis at para maliligsit ko rin ang mga gamit ko sa school.

Bumalik rin ako kagad dahil ayaw kung paghimayin si Petrus.

"Hijo, ano nga ulit 'yong pangalan mo?"

"Petrus Gavalio, Daddy," sagot ko sa tanong ng ama.

"Anak kanina ka pa hindi naman ikaw ang tinatanong ko pero ikaw itong laging sumasagot," natatawang ani ng Daddy ko.

"Saan nga raga pala nag-aral, Petrus?" Si Mommy naman ang tagtanong.

"Sa Nuestra College po, graduating student," he answered confident.

"If you don't mind. Ano 'yong course mo, Hijo?"

"Engineer po, full scholar at working student," complete sentence niyang sagot.

"Wow!" Sabay na papuri ng mga parent's ko. Manghang- mangha na narinig.

"Dapat talaran mo si Petrus, anak," pagkukomparat nila na binatu sa akin.

"Syempre magaling akong manili Mommy," pagmamayabang ko sa kanila.

"Anak mabuti na lang at si Petrus ang binoyfriend mo. Bukod sa matalino, mabait ny magalang pa. Bonus na lang ang gwapo niyang mukha," masayang komento ni Mommy at binalingan nang tingin si Daddy. "Di ba sweetheart? " Kaya biglang nabitkatan si Petrus dahil na sinabi ni Mommy. Mabilis ko iong inalinan ng tubig upang makainom ito kaagad.

"Hindi po ako boyfriend, Ma'am," pagtatama ni Petrus na sinabi ni Mommy.

"Ah! Hindi pa pala!" tumatangong tanong ni Daddy. "Dawn Tonette, kailan mo naman balak sagutin si Petrus? Huwag ka ng masyadong pakipot, anak at baka maunahan ka ng iba," panguri ng aking ama at tang tingin ko si Petrus ay napinnon siit siya ng tubig.

"Dad, hindi pa po siya nanililigw sa 'Kin," mahilis kong reklamo.

"Ha bakit naman? Maganda ka naman anak at saka mabuti pa. Petrus, kailan mo ba balak naligawan 'tong anak namin?" napunin siit si Petrus dahil sa mga pinagsasabi ni Daddy kaya ako ang nabihya sa mga tanong nila.

"Mom, Dad, tumigil na nga kayo! Nakakahiya!" saway ko sa mga magulang ko.

Nagtingisan ang mga magulang ko kaya huminigi ito ng pasensiya na binita.

"Pasensya ka na Petrus, ha! Matagal na kasi naming gustong magka-boyfriend itong si Tonette. Kung napapansinin mo matanda na kasi, morosyasal baby kasi 'yan at stay-iisa lang. Matagal kanring hindi nagkaanak ng Daddy niya kaya para na niya kaming Lola at Lolo. At sana nga bago kami mawala ay makita namin siyang nasa tamang tao," malungkot na paliwanag ni Mommy.

"Mom, Dad, lumalamig na 'yong pagkain kaya please naman po hayaan na muna nating makaiain si Petrus," nakasasamgot kong sabi.

"Pasensya ka na, Hijo! Sige na kumain kana at lumalamig na ang pagkain," wika ni Mommy at patuloy pa rin sa paglingi ng pasmanhin.

"Salamat po at saka hindi naman po kayo makihang matanda para nga po kayong thirty five years old pa lang," nakangitingit ko sa kanila.

Pero wala sa mukha niya ang panghihoela. Malikhita sa mukha niya na napasabi ito na totoo.

Sa unang pagkakatuon ngayon ko lang sila nakang ngumiti ng ganito kaganda.

Mas lalo lang tuloy lumalim ang kanityang biloy na pinngi at naalala ko ang sikat na artista na si Aga sa kaniya.

"Ay, talaga ba, Hijo? Naku! Magkakasundo talaga tayo. Dawn, ang galing mo talagang mamili, anak. Bukod sa mabait na nga, matalino, gwapo at napaka-honest pa. Sige na, Hijo kumain ka pa, ahasin mo 'yan kaya ka pumunta dito."

"Salamat po, Tita ang sarap po ng mga luto niyo," sinsero nitong sabi at sumubo siya ng kanin na pinatungan ng ulam.

"Ahem, ako ang nagluto niyan. Magaling ka pa lang tumikim, Hijo dahil nagsasabi ka talaga ng totoo. Honey, magsagutahan ko talaga ang batang 'to, hindi nagsisinungaling," masayang tugon ng aking ama.

Matapos maghapunan ay binigyan kami ng oras ng mga magulang ko na makapag-usap kaming dalawa.

"Pasensya ka na, ha! Sana pala hindi na lang kita pinapasok. Ang kakulit kasi nila," tukoy ko na mga magulang ko.

"Nagenjoy ka," nanatawa nitong tugon.

Halos hindi ako makagalaw dahil umabot sa mata ang ngiti niya.

Simula sa araw na kinukuhit ko siya ay hindi ko pa siya nakiting ngumiti ng ganito.

Palagi lang iong seryoso kaya marurning nag-alangang lumapit sa kanya.

Mas lalo tuloy akong nagkakaguito sa kanirya dahil mas lalo siyang gumagwapo sa ngiti niya.

Agad din siyang nagpaalam sa akin nang bigling magkaalubhang ang mata namin.

May koreing ilang na naturandamas sa pagitan namin pero pinilit kong umuna ng kawal.

"Uwi na ako." Paalam niya sa akin.

Tinuro niya ang labas ng daan habang nagpapaalam sa akin.

Pero bago siya umalis ay sinagad-sagad ko na habang mabait pa siya.

"Pwede bang huminigi ng number mo?" Tumango siya sa akin bilang tugon at inabot sa akin ang cellphone niya.

Pinindot ko ang mga numero na dialled number at sini-save ang pangalan ko.

Nagpaalam din sa kanya na binisayin niya muna ako dahil kakunin ko ang cellphone ko sa kwarto.

Nagmamadali akong umakyat sa hagdan at halos takbuhin ko na ang kwarto para lang mapadali.

Dinala ko ang cellphone niya na kwarto ko para siguradong hindi siya umwi.

Baka kasi bigla niya akong iwan ng walang paalam.

At ayaw kung magbintay lang na kaniya kung kailan siya to-text sa akin o tatawag.

Napapangiti ako habang pinipindot ko ang mga numero sa cellphone ko para ma-save ko ang number niya.

Nang matapos ko nang ilagay ang number ko ay binigay niya ang cellphone niya ay agad din akong bumaba dahil baka namati na ang mga mata nito sa kahihintay sa akin.

"Pasensya na, ito na 'yong cellphone mo. Nilagay ko na 'yong number ko r'yan," nakangiti kong tuna habang binabalik ang cellphone niya.

Tumango siya sa akin at naktuan ko nang saya ang mukha niya.

Hindi gaya nang dati na palagi lang iong nakasimangot.

"Sige, mauna na ako," paalam nito ulit at parang ayaw pa nitong umuwi.

"Teka, lang ha! Ihatatid kita at magpapaalam lang ako kay Mommy at Daddy." Tatalikuran ko na sana siya nang biglа niya akong pinigilan.

"HIwag na, hindi na kailangan," umiiling nitong sagot.

"Sige na please, okay lang naman kay Mommy at Daddy, eh! Naririg mo naman sila kanina 'di ba? Kung gusto mo auawalin na rin kita!" pagbibiro ko rito pero pinasilitan niya lang ako ng mata Halatang hindi gusto ang sarong.

"Relax, nagbibiro lang naman ako.," nakangiti kong ani. "Pero nasa sa iyo kung totohanin mo!"

"Hiwag na, ako ng bahala sa sarili ko kaya ko namang umuwi," patuloy niyang tanggi.

"Pahiram nga ulit ng cellphone mo."

Inabot niya sa akin ulit ang cellphone niya na may halong pagtataka. Pero mas pinili niya na lang ang tamahimik.

"Teka lang hintayin mo ako rito! Pag-umuwi ka, hindi ko 'to ibabalik sa 'yo," pagbabanta ko sa kanirya.

"Marunong ka ring mang block mail ano?" reklamo niya pero nginitian ko lang siya at tinalikuran.

Matapos kong magpaalam ay dala ko na ang susi ng kotse.

Marunong naman akong mag-drive kaya lang ay sadyang tamad lang kaya nagpapahatid at magpapasundo ako sa driver. Natutulug kasi ako sa byahe.

Matinpin rin kasi ako pag-berry traffic at nakakawala ng kondisyon sa pagmamaneho.

Inangat ko ang kamay ko at ipinakita ang susing hawak.

Nakangiti ko syang nilapitan at kaagad na kinawit ang kamay ko sa braso niya.

"Let's go!" Aya ko sa kaniya. "Marunong kang mag-drive?" tanong ko rito habang naglakad kami patungo na kotse. Tumango siya kaya binigay ko na kaniya ang susi.

"Para sa'n to?" nagtataka niya akong binalingan at napahinto na kaniyang paglalakad.

"Susi para sa kotse. Bakit, 'di ba marunong ka namang mag-drive? Kaya ikaw na ang magmaneho," pinal kong sabi rito.

"Baka makasira ako.," nag-alangan ito kaya pilit na binabalik sa akin ang susi ng kotse. "Mamahalin pa naman 'yang kotse n'yo," patuloy nitong sabi.

"Magsiz-drive ka lang naman hindi mo naman 'yan wawasakin 'di ba? At isa pa gusto ko 'yong feeling na ipagde-drive mo ako," kinikilig kong ani.

Pinilit ko siya kahit ayaw niya, napabuntong hininga na lang siya dahil sa kakulitan ko.

Pumasok agad ako sa kotse at hinintay siya sa loob. Napunin kong kinukuhaban siya kaya dumalat ako para hindi siya mailang na gamitin ang kotse.

Binuhay niya ang makina at ilang sandali ay pinatakbo na niya ito.

Habang nagmamaneho siya ay nakitan ko siya ng pag-e-enjoy. Ang cool niyang tingnan mas lalo siyang guttwapo sa paningin ko.

At ang mas maganda ay hindi siya kagaya ng iba na kaskasero.

"Dito na ba?" manaya kong tanong ng napatunin ang paghina tang tabho ng kotse.

Dahan-dahan niyang tinabi sa gilid sa isang bahay ang kotse na hindi gaanong malaki ngunt hindi rin maliit.

Saput lang ang bakante para maayos niya ang pag-parking ng kotse.

"Ang astig ng kotse n'yo," mangha niyang wika habang binibigay ang susi ng kotse na hawak niya.

"Dito, ba?" Turo ko sa bahay nila at tumango rin agad si Petrus sa akin.

"Anong ginagawa mo?" nagtatuka niya akong tinanong nang makita niya akong bumuba at dumirotso sa pinto nila.

Kumakatok din ako upang paghukan kami ng nasa loob.

"Papasok, syempre gusto kong makilala ang pamilya ng magiging future husband ko."

"Ano ba 'yang mga pinagsasabi mo? HIwag mo nga akong binibiro, ka babae mong tao tapos garuon ka kung magsalita!"

"Madiba ba akong nagbibiro? Seryoso na ako sa lagay na 'to," nakangiti kong sagot.

"Umuwi ka na nga, puro ka kalokohan?" usisitn nitong sabi ngunt halatang hindi naman totoong naiinis base sa ekopreyon ng mata niya.

Hinawakan niya nang mahigpit ang kamay ko at hinila ako papunta sa kotse.

Pinagbukan niya ako ng pinto at maayos na pinapasok sa loob.

Napabuntong hininga na lang ako dahil nakapagpunuya na iong huwag akong pagapasunkin sa loob ng bahay nila.

"Okay, sige na uswi na nga ako! Basta pumasok ka na muna."

Pinanhitan niya ako ng mata ngunt hindi ito kunbinindo sa sinabi ko.

Ngunit sa huli ay ito na rin ang sumunod. Dahan-dahan siyang naghikad sa kahuda ngunt bigla na lang tumigil para halingan ako nong tingin.

Tinuman ko siya nang kitay dahil may pagduda ito sa akin.

Kaya na tito ko ay lumabas ako ng kotse at lumapit sa kaniya.

"Ba't ka ayaw mo pang pumasok? Gusto mo ba kss?" seryoso kong tanong.

Nasilab ang tuga mata niko kaya gusto kong tamawa nang malakas ngunt labis ang pagpigigil ko sa aking sarili.

"Babae ka ba talaga?" masungit niyang tanong.

"Sa ganda kong 'to, mukha bang hindi?"

"Ewan ko ba kung saan mo napapulot 'yang lakas ng loob mo. Kung umuuna ka parang hindi ka babae. Kalang na lang yata ligawan mo na ako!" matigas nitong komento sa akin.